

mindre ubeskyttede Kyster. Derfor kan jeg kun beklage Reduktionen paa de to før nævnte Poster, Direktørens og de højst stillede Ingeniørers Lønninger.

I ottende Lønningsklasse ere Havnebetjente, Matroser og Fyrbødere slaaede sammen til en Gruppe. Jeg er ikke af ganske samme Opfattelse som den sidste ærede Taler (Madsen-Mygdal), som mente, at Havnebetjentene, naar de ved dette Forslag faa deres Løn hævet med saa og saa mange Hundrede Kroner, derved opnaa en i Forhold til deres Arbejde passende Løn. Disse Betjente indtage nemlig en selvstændig Stilling som Politio- og Tilsynsmænd og skulle tidt give Ordre til Kaptajner og andre Folk, som staa i højere Klasse end de med dem ligestillede Matroser og Fyrbødere. De høre egentlig nærmest hjemme i samme Klasse som Rorsbetjentene, der have en Løn af adskillige Hundrede Kroner mere, og de rekrutteres meget ofte blandt Styrmand og Kaptajner, det vil sige blandt Folk, som kunne fremmede Sprog. I Havne som Esbjergs, der befares af alle mulige Landes Skibe, har dette sin store Betydning. Det vilde derfor have været meget ønskeligt, om disse Mænd havde faaet et større Lønningstillæg og vare komne til at rangere i en anden Klasse end nu.

Medens jeg personlig ubetinget kunde slutte mig til Lovforslaget, som det oprindelig forelaa fra den højtærede Minister, maa jeg beklage, at de før omtalte Reduktioner ere skete, og at Havnebetjentene ikke have faaet større Lønning end den, der her er tillagt dem. Naar jeg alligevel ikke tør indlade mig paa at foreslaa at føre Lovforslaget tilbage til dets oprindelige Skikkelse, er det, fordi jeg ved, at Etaten helt igennem er glad over denne Lønningsforhøjelse og over Indfrielsen af det snart et kvart Aarhundrede gamle Løfte, der er givet den, og fordi jeg frygter for, at Lovforslaget, hvis der røres for meget ved det, da ikke vil blive gennemført i denne Samling. Forslaget byder jo, som af den sidste ærede Taler nævnt, foruden Lønningsforøgelserne ogsaa andre meget vigtige Fordele som Pensionsret og Alderstillæg; Mellemlklassernes Lønninger ere ogsaa stærkt hævede, saa jeg mener, det vilde være farligt at ændre for meget ved Lovforslaget, men skulde den højtærede Minister ville tage Initiativet dertil, saa er der ingen, som hellere end jeg vil støtte ham paa de forskellige af mig her omtalte Punkter. Kan dette ikke ske, vil jeg, da Etaten som sagt har ventet i 25—26 Aar

paa bedre Kaar, haabe, at Lovforslaget maa blive ført igennem i den foreliggende Skikkelse og saaledes endelig blive ophøjet til Lov.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbro*): Netop fordi det, som berørt fra flere Sider, nu efter saa lang en Aarrækkes Forløb er lykkedes at faa et Lovforslag som dette, vedrørende Lønningerne for Vandbygningsvæsenet, ført frelst gennem det andet Ting, vil jeg indtrængende bede om, at man ikke forsøger paa at gøre Forandringer i det her i Tinget, selv om man maa have nok saa megen Sympati for disse Forandringer paa de forskellige Punkter, man har omtalt. Jeg anser det nemlig for givet, at hvis man vil gøre de antydede Forandringer i Lovforslaget, selv om de kun bestaa i at føre det tilbage til Regeringens oprindelige Forslag, vil det føre til, at Sagen ikke kommer til Ende i denne Samling, og jeg tvivler meget om, at det vil lykkes i en kommende Samling at komme videre, end det nu er lykkedes os. Jeg takker meget for den Anerkendelse, som den ærede første Taler har vist Regeringens oprindelige Forslag, og kan saa meget bedre gøre det, som det jo ikke er mig personlig, der kan indkassere denne Anerkendelse, men min højtærede Forgænger. Jeg har for øvrigt i saa Henseende stillet mig paa samme Standpunkt som han og har i Folketinget, dels i Udvalget, dels i Salen taget Ordet for at blive staaende ved Regeringens Forslag med Hensyn til Vandbygningsdirektørens Lønning, men det er ikke lykkedes mig at faa Folketinget med dertil. Og jeg har da ogsaa kunnet berolige mig i saa Henseende, skønt jeg har den samme Betragtning af denne Sag, som blev gjort gældende, dels af den første, dels af den sidste ærede Taler, om Vandbygningsdirektørens store Ansvar og Betydning, naar Hensyn tages til de overordentlig store Summer, der betros til hans Styrelse. Jeg har desuagtet kunnet berolige mig ved det Resultat, der er naaet, dels fordi det var klart, at man ikke kunde komme længere, dels ogsaa fordi der blev givet mig det Tilsagn fra Folketingets Side, som blev berørt af den ærede sidste Taler — ikke just i Betænkningen, som han sagde, men under Forhandlingerne i Tinget paa hele Udvalgets Vegne —, at man, naar der blev Tale om en ny Besættelse af dette Embede, og jeg erklærede ikke at kunne faa den dygtige Kraft, man maatte ønske paa denne Plads, da var villig til at yde mig Bistand til at faa